

dre Ord, der vil i København paa een Gang blive en Dobbeltforøgelse af Skattebyrden for de Folk, der have over 4,000 Kr.s Indtægt. Jeg beklager dem ikke, for det kan være rigtigt nok, men jeg siger dog: Gaa til en vis Grad frem med Maade! Naar der nu ogsaa lægges Formueskat paa dem, bliver der jo for saa vidt en tredobbelt Forøgelse. Derfor kunde det i hvert Fald maaske være det rigtige at sikre os imod, at Københavns Kommune ret hurtig gaar til at benytte denne Bevægelsesfrihed. Jeg mener derfor, at de første tre Aar bør det ikke tillades Kommunen at gaa ud over Regeringsforslaget. Og selv om man kan acceptere Sammenligningen mellem de Regler, der gælde for København, og de Regler, der gælde i alle andre Kommuner, tror jeg dog, det maa siges, at det ikke vil være en ubeskeden Fordring, hvis en Del Borgere i København stiller det Krav — og det Krav stilles af dem —, at der i alt Fald sættes en vis Grænse, ud over hvilken Indkomstskatteprocenten ikke tør gaa. Jeg kunde tænke mig denne Grænse — jeg siger det uden Forbindende — sat til $1\frac{1}{2}$ Gang af, hvad Regeringen har foreslaaet. Saa vilde man komme op til en Maksimumsskat for Indtægter paa over 100,000 Kr. af $8\frac{1}{2}$ pCt., og med en saadan Maksimumsskat maa København siges at ophøre at være et Skattely.

Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget til velvillig, men ogsaa noget kritisk Gennemgang.

Trier: Ogsaa jeg skal indskrænke mig til med nogle faa Ord at udtale min Tilslutning til de Velkomsthilsener, der have mødt dette Lovforslag her i Tinget. Jeg anser Gennemførelsen af et Lovforslag som dette for en Nødvendighed, hvis Københavns Kommune vedblivende skal kunne leve under sunde Forhold. Det er jo i enhver Husholdning saaledes, at der er kun to Veje til at bringe Ligevægt i Forholdene: enten at forøge sine Indtægter eller at formindske sine Udgifter. Den tredie Udvej, som nævnedes af en Taler, at gøre Gæld, anser jeg for ikke at være en virkelig Udvej. Men at formindske sine Udgifter er en Kommune som København for Øjeblikket ikke i Stand til. Der

er saa mange Krav, der banke paa, idet Kommunen udvikler sig, at det ikke er muligt at føre dem igennem ved de Midler, der staa til Raadighed, og at nedsætte Kravene til et ringere Omfang er ogsaa udelukket. Udvejen bliver da den at skaffe Kommunen en forøget Indtægt, og netop fordi det nærværende Lovforslag gaar ud derpaa, er jeg glad ved det. Det har ogsaa det Fortrin, at der kommer en større Elasticitet i Beskatningsforholdene, end der hidtil har været, saaledes at Skatten naturligere kan slutte sig til de Forhold, under hvilke Kommunen til enhver given Tid lever. Der har været en for stor Stramhed i Ordningen hidtil, fordi man, hvad enten det gik op eller ned, hvad enten der stilledes større eller mindre Krav, stadig var henvist til den een Gang for alle fastsatte Procent. Men den større Elasticitet, som nu vil blive Virkningen, kræver, hvad der ogsaa fra forskellige Sider her er fremhævet, en forøget Ansvarsfølelse hos Byens Ledelse og hos Byens Borgere, og at der er et Element i det foreliggende Lovforslag, der paakalder denne Ansvarsfølelse, kan kun betragtes som et Fortrin ved det.

Ministeriets Veto er kun midlertidigt. Det betyder kun, at Ministeren under visse Forhold har Lov til at standse Forhøjelsen af Skatteprocenten, indtil det Vælgerkorps er raadspurgt, som til syvende og sidst skal afgøre Tingen. Det betyder altsaa kun en midlertidig Standsning, ikke en endelig Standsning, og derved kan jeg ikke se, at der lides noget.

Naar den foregaaende Taler spugte, om det ikke vilde være rigtigere at forhøje Skatten — hvis jeg ikke misforstod ham — for de ugifte og barnløse i Stedet for at forringe den for dem, der havde Børn, maa jeg sige, at dette for Kommunen jo kun kan være gavnligt, idet den faar højere Indtægter derved, men det vil ganske vist være paa Bekostning af dem, man netop vil give Lettelse, ved at forringe deres Skat af Hensyn til Børnetallet, og om man skal lade denne Lettelse falde bort, er dog meget tvivlsomt. Men det er jo muligt, at jeg ikke har forstaaet det ærede Medlem rigtigt.

Alt i alt ønsker jeg ligesom de tidligere Talere, at vi hurtigst muligt maa kunne føre dette Lovforslag gennem Rigs-